

Měla děvečka strakatú krávu,
vezňa košíček šla jí na trávu.

Šla jí na trávu k samému bořú,
kde ti Čejkověi pacholei ořú.

Ja oře, oře rychtářůj synek,
ten má pérečko aj rozmarýnek.

Já oře, oře na malý brázdy,
že mu kamarád miľú odvádí.

Ja neodváděj, šak neodvedeš,
až bude vojna, ty na ňu půjdeš.

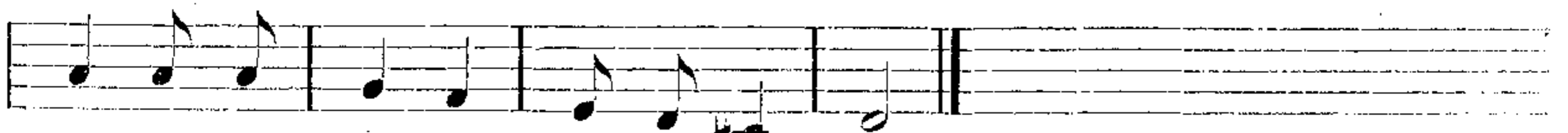
Ty na ňu půjdeš, ty na ňu mosíš,
a ty mně miľú zanechat mosíš!

241. a)

Od Břeclavy.

Ka - ma - rád, ka - ma - rád na zdu - ry mi ro - bíš, věr - nú fra -

jír - ku mám, ty mi za ňú cho - díš.

Kamarád, kamarád,
na zdury mi robíš,
věrnú frajírku mám,
ty mi za ňú chodíš.

Kamarád, kamarád,
na zdury mi nerob,
za mú frajírečku
nikdy více nechodí.

241. b)

Živě.

Z Blatničky.

My - nar - ský to - va - ryš, na zdo - ry ně ro - bíš, máš ty svo - ju

ga - lá - ne - čku za mo - jú něcho - díš.